

CHEMICKÉ ZLOŽENIE EUROMINCÍ

meďou pokovaná oceľ (94.35 % oceľ, 5.65 % meď)

severské zlato (89 % meď, 5 % hliník, 5 % zinok, 1 % cín)

Vonkajšok: niklová mosadz (75% meď, 20% zinok, 5% nikel)

Stred: medinikel (75% meď, 25% niklový poťah na niklovom jadre)

Vonkajšok: medinikel (75% meď, 25% niklový poťah na niklovom jadre)

Stred: niklová mosadz (75% meď, 20% zinok, 5% nikel)

1, 2 a 5-centové mince → Meďou pokovaná oceľ dáva minciam červenú farbu. Tento materiál je relatívne lacný na výrobu a v mincovniach je bez problémov spracovateľný. Navyše sú mince chránené pred oxidáciou vďaka medenej vrstve. Avšak ich farba a vzhľad sa v obehu rýchlo menia kvôli kontaktu s prstami.

10, 20 a 50-centové mince → Výber materiálu na tieto mince bol dosť zdĺhavý. Pôvodne mali byť vyrobené z niklu, no nakoniec sa od tohto návrhu ustúpilo kvôli častým alergiám na nikel. Po dlhých sporoch bolo vybrané severské zlato, ktoré bolo vynájdené už 10 rokov pred razením prvých euromincí a bolo používané na 10-korunové švédske mince.

1 a 2-eurové mince → Keď sa uvažovalo o materiáli na tieto mince, najväčšia dôležitosť bola prikladaná ochranným prvkom. Po konečnom zvážení boli vybrané dvojfarebné kovové zliatiny. Tento materiál pozostáva zo stredu mince z jedného materiálu a vonkajška mince z druhého materiálu (stred 1-eurovej mince je vyrobený z toho istého materiálu ako vonkajšok 2-eurovej mince a naopak). Výroba takýchto „dvojfarebných“ mincí je typická pre posledné desaťročia.

Zdroje:

- www.wikipedia.sk
- www.fleur-de-coin.com
- Leuchtturm Euro-Katalog 2009